

Vraag nr. 40
van 25 november 2003
van mevrouw MIEKE VAN HECKE

Omzendbrief gemeentelijke partijfinanciering – Toepassing

Voormalig minister Peeters heeft samen met zijn toenmalige collega-minister Martens op 17 maart 1998 een rondzendbrief aan de gemeenten bezorgd "betreffende aanbevelingen inzake materiële en infrastructuurlele faciliteiten voor gemeenteraadsleden en politieke fracties, vorming van mandatarissen en presentiegelden voor deelname aan vergaderingen".

In de praktijk blijken deze aanbevelingen verschillend te worden toegepast.

1. Heeft de minister een zicht op de praktijk van de gemeentelijke financiering van fracties/politieke partijen ?

Heeft hij deze praktijk reeds getoetst aan de rondzendbrief van zijn voorgangers en zo ja, wat zijn de conclusies ?

2. Heeft de minister weet van gemeenten waar fiscale spitstechnologie gebruikt wordt door te werken met lagere zitpenningen maar dit te compenseren door een hoge fractietoelage ?

Mag deze techniek gebruikt worden ?

3. Is het niet aangewezen om de rondzendbrief te actualiseren door er onder meer maximumbedragen in op te nemen voor fractiefinanciering, waarbij rekening gehouden wordt met het aantal inwoners van de gemeente ?

Antwoord

Met de omzendbrief van 17 maart 1998 betreffende het statuut van de lokale en provinciale mandataris werden de gemeenten enkele concrete maatregelen aanbevolen met de bedoeling de lokale bestuurskwaliteit ermee te verbeteren. Eén ervan heeft betrekking op de ondersteuning van de fractiewerking door de verschillende gemeenteraadsfracties infrastructuurlele faciliteiten ter beschikking te stellen (lokaal, toegang tot telefoon, fax en kopieerfaciliteiten) of eventueel een toelage. Dezelfde maatregelen kunnen de fracties helpen bij de uitoefening van hun mandaat en hun verdere vorming, zodat ze hun democratische opdracht en con-

troletaak op een kwaliteitsvollere wijze kunnen uitoefenen.

1. Ik beschik niet over systematische onderzoeksresultaten betreffende de toepassing van deze omzendbrief. Wel blijkt uit beschikbare informatie dat die nogal verschilt van gemeente tot gemeente. Tevens blijkt dat in veel gevallen aan de gemeenteraad weinig of geen verantwoording wordt gegeven over het concrete gebruik van de ter beschikking gestelde middelen en infrastructuur. In ieder geval is de omzendbrief van 17 maart 1998 niet bedoeld als grondslag voor de financiering van de werking van de lokale politieke partijen of als aanvullende vergoeding voor raadsleden. De omzendbrief is integendeel opgevat als een stimulans voor de betrokkenheid van de fracties bij de werking van de gemeentelijke organen.

Conclusief kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik de lokale besturen op korte termijn een omzendbrief zal sturen ter verduidelijking van het rondschrjven van 17 maart 1998.

2. Ik onderstreef dat gemeenten een verkeerde toepassing zouden maken van de aanbeveling van 17 maart 1998 wanneer ze aan individuele fractieleden, om welke reden dan ook, een bedrag van de fractietoelage zouden uitkeren. Dat is geenszins de strekking van deze richtlijn.
3. Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn antwoord op vraag 1.